

ventet, eftersom det i Loven forudsættes, at de mulig kunde slaa til indtil Aaret 1907, altsaa i 10 Aar. Nu ere de allerede opbrugte i Løbet af et Aars Tid, og det hænger sammen med, at der netop i Øjeblikket blandt Smaafolk er en levende Bevægelse i Retning af at skaffe sunde Boliger, som efter visse Aar kunne blive Selvejendom, hvor man kan sætte Foden under eget Bord og føle sig tilpas, saaledes som man føler sig i et Hjem, som man skylder sit eget Arbejde. Der er ikke faa Foreninger, der have dannet sig til Fremme af dette Formaal, og ikke faa, der have ansøgt om Statsunderstøttelse hertil, men som man har maattet afvise, fordi der ikke var flere Penge i Kassen. Jeg kan eksempelvis nævne en Forening, der agter at bygge 50 Dobbelt-huse med 100 3-Værelses Lejligheder, saaledes at der til hver er 156 Kvadratalen bebygget Grund og ca. 600 Kvadratalen Have paa et Strøg, der er ganske udmærket beliggende, højt til Vejrs med fri Luft, Udsigt over Køge Bugt, med alle Betingelser for at afgive sunde og gode Boliger, men Sagen har foreløbig maatte lægges hen, fordi der ikke var Penge i Statskassen til at støtte den med. Og saaledes er der adskillige andre Foreninger, som ere i Færd med at arbejde sig frem. Man maa naturligvis sørge for at faa fornøden Garantier imod, at der smutter letsindige Forétagerer ind med. Men naar man har faaet disse Garantier, vil der være al mulig Anledning for Staten til at træde til. Jeg henstiller altsaa, at denne Sag optages til fornyet Behandling, og at mulig den lille Lov maa blive ændret ved Fastsættelse af et Beløb, der svarer til de Krav, som under de foreliggende Omstændigheder sandsynligvis ville blive stillede.

Kr. Jensen (Svendborg Amts 4de Valgkreds): Jeg har forlangt Ordet for at gøre en Henstilling til den højtærede Krigsminister. Det, jeg ønsker at udtale mig om, er de Forhold, under hvilke det indkaldte Mandskab bliver indkvarteret. Der er sikkert ingen, som har færdedes i vore Kaserner; navnlig i Kasernerne i Provinsernes Garnisonsbyer, uden at deres første Indtryk af disse Kaserner har været, at der hersker en overordentlig Properhed og Renlighedssans der, med andre Ord, at vore Soldater der ere indkvarterede under saa sunde og gode hygieiniske Forhold, som vel tænkes kan. Det har Samfundet sin Interesse i, og de Forældre, der sende deres Børn ind til Tjenesten, maa i særlig

Grad glæde sig derover. Men Forholdene blive ganske anderledes, naar Mandskabet igen kaldes ind til senere Øvelser. Forholdet er da dette, at Kasernerne — jeg tænker her særlig paa den, der ligger mig nærmest, Kasernen i Odense — ikke ere store nok til at rumme det indkaldte Mandskab, og det maa derfor indkvarteres ude i Garnisonsbyen. Saa vidt jeg ved, paa-hvilke Byrden — for saa vidt man her overhovedet tør tale om en Byrde — Grundejerne i Garnisonsbyen. Der tildeles dem Mandskab i Forhold til deres Ejendommes Værdi eller Assuranceværdi. Nu kan der gives Tilfælde, hvor en Grundejer ikke har Lejlighed til at modtage de for øvrigt faa Soldater, der ere tildelte ham, skønt jeg er overbevist om, at i de allerfleste Tilfælde vil der kunne skaffes Plads. Men der er jo intet at sige dertil, at en Mand, naar han ikke har Plads til de Soldater, der tildes ham, lejer Kvarter til dem i Byen. Der har nu i mange Aar lydt Klager i Odense over disse Indkvarteringsforhold. Naar vore Soldater ere komne hjem efter at have været indkaldte til de store Øvelser, under hvilke de skulle opholde sig 4—5 Dage i Garnisonsbyen, have de i højeste Grad beklaget sig over de Huler, hvor de have været indkvarterede. Jeg har hørt det i adskillige Aar, men har først i Aar undersøgt Forholdene for at se, om det virkelig forholdt sig, som det blev sagt. Jeg har da set saadanne Kvarterer i Odense, hvor Mandskab af de indkaldte Regimenter, blandede mellem hverandre, har været indkvarteret, at jeg maa tilstaa, at de Klager, der have lydt i Aar, som ogsaa de foregaaende Aar, over disse Huler, ingenlunde have været for stærke. Forholdene ere saa gyselige, at jeg synes, de bør paatales og paatales saa stærkt som muligt. Jeg gør det ikke for at rette noget Angreb paa Hæren. Jeg gør det tværtimod, for at det gode Forhold, der er mellem Befolkningen og Hæren, saa vidt muligt kan opretholdes. Men dette gode Forhold kan ikke opretholdes, naar Børn fra gode Hjem, hvor de ere vænnede til Orden og Renlighed, blive puttede ind i Huler, hvor de paagældende, der have lejet Kvartererne — det er jeg overbevist om — vilde skamme sig ved at sætte deres Hund eller deres Hest. Jeg har set særlig et saadant Kvarter i Aar, som overgaar al Beskrivelse. For det første bliver det kun benyttet under Indkaldelser. Det er nogle Hummere, indrettede med det Brug for Øje at tage imod det Mandskab, som Grundejerne ikke selv kunne indkvartere.